

Kuulen parran kasvun

Eppu Normaali

Olin pesästä tippautettu
Paksu kdenpoikale
Mietin mitä tulis musta,
Julmettu miehenroikale

Missä muualla kuin tiellä
Rekka-repsikkana,
Missä diti ei kiellä
Jos lipsahtaa ruma sana

Siellä nielee kovikset
Hiked ja rasvaa
Niillä hauikset
Sekä parta kasvaa

Sieltä vasta vuoden pädstä
Kotiin soittaisin,
Kertoisin sädstä
Takaa kuudentuhannen mailin

Sitten lähdin matkaan
Tie vei minut läpi maiden, vuorten ja meren
Ja vain levottoman veren
Kohinan korvissani
Mukana kuljetin matkallani

Ja parran kohisevan kasvun
Kuulla sain viime vuosien pädstä,
Olin kunnon rekkamies, suuri, karvainen ja peloton
Ei kotia, tietä, vain tiessä katse eloton

Entäs sitten jos kova karju lie?
Ei karjua pelkää asfalttitie
Ei helpota yksinäisen taipaletta,
Ettei auto ei ymmärrä puhetta

Siis päi palasin takas, perustin huoltiksen,
Seurani kohentui monin verroin
Pojanklopeille kerroin
Hurjia tarinoita
Enkä kuunnellut ditiä marinoita
Joiden pojat lähti tielle
Kun uskoi tarinoita
Joihin uskon pian jo itsekin

Ja aina kun rekka ohi
Asemani pyyhkisee,
Vanha sydän hyppää kurkkuun
Ja siellä se nyyhkisee